



ROTARY CLUB OF KOLHAPUR CENTRAL NEWS

RI DISTRICT 3170 | CLUB NO. : 15656 | CHARTER NO. : 15656 | ESTD ON : 13.05.1978

MONTHLY BULLETIN DECEMBER 2024



Rtn. Stephanie Urchick
Rotary International President



Rtn. Sharad Pai
District Governor (RID 3170)



Rtn. Sanjay Bhagat
Club President



Rtn. Rahul Kulkarni
Asst. Governer



Rtn. Ravindra Khot
Secretary



Rtn. Nilesh Patil
Treasurer

ISSUE No. 01
PUBLISH DATE : 1Jan. 2025

Bulletin Editor :
Rtn. Rohanraj Shinde
Rtn. Abhay Sonavane



The Yoga class organized by Rotary Club of Kolhapur Central was inaugurated by the President Rtn. Sanjay Bhagat by offering prayers and puja. In today's stressful and fast paced environment, yoga has a very important place in life for a healthy wellbeing. Yoga has been evolving since our ancient traditions and practices in our culture. The atmosphere in the hall owned by Rotary Central is very pleasant and we have started yoga classes for our club members and family and friends. For this, the expert in Yoga studies, Yoga Guru Pallavi Bendke madam will give guidance.

It is an appeal to all, let's take advantage of this opportunity and try to make our health health

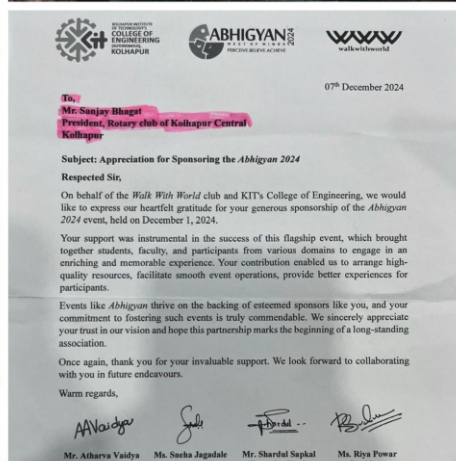
Administered by Samata Shikshan Prasarak Mandal Shirolī Pulachi Kai.R.M.Mahadik High School, Navajeevan Vidyaniketan Shirolī Pulachi inaugurated the Annual Sports competitions of the school by the President of Rotary Club of Kolhapur Central Rtn. Sanjay Bhagat. On this occasion, the guide of the institute Honorable SD Lad sir informed about the progress of the school. Rtn. Sanjay Bhagat also guided the students for their future journey.



Rotary Club of Kolhapur Central provided a projector to Hanmantwadi High School on Monday 9th December. Hanmantwadi High School had made a request to Rotary Central four months ago. The price of the projector is 45000.00 rupees and our Rotary friend retired principal Dr. Vasantrao Patil donated 15000.00 to the club for it. He attended the program and gave valuable guidance to the students with his educational life experience. President of Rotary Central Rtn. Sanjay Bhagat also guided the students and assured that Rotary Central will always help the students for their progress. On this occasion Club Secretary Rtn. Ravindra Khot Rtn. Badam Patil were present.



Installation program of Rotary Gramseva Kendra Kapileshwar sponsored by Rotary Club of Kolhapur Central was held on Tuesday 10th December. The program was presided over by Rotary Central President Rtn.Sanjay Bhagat. Rotary Central Senior Rotarian Rajendra Patil was present as the chief guest. For the year 2024-25, Maruti Dattatray Patil and Secretary Dhanaji Raoji Patil were elected. Both the new president and the secretary assured to implement various useful activities of the society in the village through Rotary Gramseva Kendra. President of Rotary Central Rtn.Sanjay Bhagat and Rtn.Rajendra Patil guided the present members and villagers



Abhigyan International Student Conference Get Together program of KIT College students was held on December 1st at Hotel Sayaji Kolhapur in an atmosphere of enthusiasm among students. On this occasion, the famous motivational speakers guided the students. 1200 students had registered and participated in this program. Rotary Club of Kolhapur Central has always encouraged the youth through youth service. That's why I participated in this event by giving sponsorship as an appreciation and interest.



On Saturday 14-12-24 Former MLA Sampatrao Pawar Patil Secondary School, Keloshi, Taluka-Radhanagari, on behalf of Rotary Club of Kolhapur Central, President Rtn.Sanjay Bhagat, Rtn.Dr. Mahadev Narke Sir Rtn.Naresh Shingade, Rtn.Sagar Chaugle, Rtn.Dr. Sameer Kotwal visited. It was for us to see an ideal school in a remote area. Because children from eight to ten villages around are studying in this school after walking four to five kilometers. The special feature is that the beautiful building of the school has been built by the teachers and other staff who are there by taking subscription by their own expenses and spending twenty lakhs of rupees. On this occasion, through Rotary Central, Rs. 19300.00 sports, and other school materials and Rs. 25000.00 were given to the school for building work. For this, Member of Central Dr. Mahadev Narke sir donated 10000.00 Rs. 10000.000 by Rtn.Naresh Shingade 5000.00 by Rtn.Sagar Chougale 4000.00 by Rtn. Dr. Sameer Kotwal 5000.00 by Rtn.Sanjay Bhagat And Rs. 10300.00 from the club's fund making a total of Rs. 44300.00 was given. Thanks to the donors through the club for this. On this occasion, President Rtn.Sanjay Bhagat and Rtn.Dr. Mahadev Narke sir gave an orientation speech to the students and interacted with the students. In the weekly meeting of the club, all the members were informed about this and discussed about what more can be done to help this school under Happy School.



रोटरी क्लबची केळोशी विद्यालयास शैक्षणिक साहित्य भेट

राधानगरी/महान कार्य वृत्तसेवा:

मा.आ. संपतराव पवार-पाटील (बापु) माध्य. विद्यालय केळोशी बुद्रुक या शाळेस रोटरी क्लब ऑफ कोल्हापूर सेंट्रलच्या वतीने क्रीडा व शैक्षणिक साहित्य नुकतेच देणेत आले. डोल, ड्रम, लेझीम, डंबेल्स, विविध नकाशे, पृथ्वीगोल इत्यादी साहित्य मान्यवरांचे उपस्थितीत देणेत आले. स्वागत मुख्याध्यापक के. बी. बिडकर, प्रास्ताविक एस. टी. पाटील यांनी केले.

अत्यंत दुर्गम भागातील वाड्या वस्त्र्यातील मुलांना उत्तम दर्जाचे शिक्षण ही शाळा देत आहे. यापुढेही या शाळेस शक्य तितकी मदत करत राहू असे रोटरीचे अध्यक्ष संजय भगत म्हणाले. शाळेचे परिसर आणि इमारत अतिशय सुंदर असून मुला मुलींनी सादर केलेले गीत व लेझीम नृत्य सर्वच प्रसन्न करणारे आहे. असे सांगून डी वाय पाटील पॉलीटेक्निकचे प्राचार्य महादेव नरके, नरेश शिंगाडे व सागर चौगले यांनी शाळा आणि भौतिक सुविधांचे कौतुक करून रोख रु २५००० ची मदत यावेळी शाळेस केली या कामी बी. ए. कोतवाल सर फौंडेशन कसबा तारळेचे डॉक्टर समीर कोतवाल यांचे मोलाचे मार्गदर्शन सहकार्य लाभले. तर रासाईदेवी शिक्षण संस्थेचे अध्यक्ष एम डी गायकवाड यांचे प्रोत्साहन मिळाले. यावेळी सर्व शिक्षक, कर्मचारी, विद्यार्थी, विद्यार्थिनी उपस्थित होते. सुत्रसंचालन एन. एस. जाधव तर आभार एस. बी. पाटील यांनी मानले.

सामना

पश्चिम महाराष्ट्र वृत्त



रोटरी क्लबकडून शैक्षणिक साहित्य भेट

राधानगरी : मा. आमदार संपतराव पवार-पाटील (बापु) माध्य. विद्यालय केळोशी बुद्रुक या शाळेस रोटरी क्लब ऑफ कोल्हापूर सेंट्रलच्या वतीने क्रीडा व शैक्षणिक साहित्य नुकतेच मान्यवरांच्या उपस्थितीत प्रदान करण्यात आले. डोल, ड्रम, लेझीम, डंबेल्स, विविध नकाशे, पृथ्वीगोल आदी साहित्य देण्यात आले. डी. वाय. पॉलीटेक्निकचे प्राचार्य महादेव नरके, नरेश शिंगाडे व सागर चौगले यांनी शाळा आणि भौतिक सुविधांचे कौतुक करून २५००० हजारांची रोख मदत शाळेस करण्यात आली. यासाठी बी. ए. कोतवाल सर फाउंडेशन कसबा तारळेचे डॉ. समीर कोतवाल यांचे मार्गदर्शन व सहकार्य लाभले. रासाईदेवी शिक्षण संस्थेचे अध्यक्ष एम. डी. गायकवाड यांचे प्रोत्साहन मिळाले. यावेळी सर्व शिक्षक, कर्मचारी, विद्यार्थी, विद्यार्थिनी उपस्थित होते. मुख्याध्यापक के. बी. बिडकर यांनी स्वागत केले. एस. टी. पाटील यांनी प्रास्ताविक केले. एन. एस. जाधव यांनी सुत्रसंचालन केले. एस. बी. पाटील यांनी आभार मानले.

रोटरी क्लबची केळोशी विद्यालयास शैक्षणिक साहित्य भेट

धामोड (हिंदुसम्राट प्रतिनिधी) विपक टेपुगडे यांजकडून मा. आमदार संपतराव पवार-पाटील (बापु) माध्य. विद्यालय केळोशी बुद्रुक या शाळेस रोटरी क्लब ऑफ कोल्हापूर सेंट्रलच्या वतीने क्रीडा व शैक्षणिक साहित्य नुकतेच देणेत आले. डोल, ड्रम, लेझीम, डंबेल्स, विविध नकाशे, पृथ्वीगोल इत्यादी साहित्य मान्यवरांचे उपस्थितीत देणेत आले. स्वागत मुख्याध्यापक के. बी. बिडकर, प्रास्ताविक एस. टी. पाटील यांनी केले. अत्यंत दुर्गम भागातील वाड्या वस्त्र्यातील मुलांना उत्तम दर्जाचे शिक्षण ही शाळा देत आहे. यापुढेही या शाळेस शक्य तितकी मदत करत राहू असे रोटरीचे अध्यक्ष संजय भगत म्हणाले. शाळेचे परिसर आणि इमारत अतिशय



सुंदर असून मुला मुलींनी सादर केलेले गीत व लेझीम नृत्य सर्वच प्रसन्न करणारे आहे. असे सांगून डी वाय पाटील पॉलीटेक्निकचे प्राचार्य महादेव नरके, नरेश शिंगाडे व सागर चौगले यांनी शाळा आणि भौतिक सुविधांचे कौतुक करून रोख रु २५००० ची मदत यावेळी शाळेस केली.

या कामी बी. ए. कोतवाल सर

मानले.



Rajshree Chhatrapati Shahu Maharaj Railway Station, Kolhapur, due to the breakdown of wheelchairs for the disabled, Station Head Shri Rajan Mehta requested Senior Rotarian Rajubhai Doshi of Rotary Club of Kolhapur Central to provide a new wheelchair from Rotary Central. Accordingly, on Monday, December 30, two wheel chairs were provided to the Station Master. About the sponsoring of the wheel chair by Moti Bhai Doshi Foundation, The club is grateful to Rtn. Rajubhai Doshi. On this occasion Club President Rtn. Sanjay Bhagat, Secretary Rtn. Ravindra Khot, Rtn. Shailesh Deshpande, Rtn. Sagar Chowgle were present. Total Budget was of 20000.00.



२३ डिसेंबर रोजी रोटरी सेंट्रल चे सीनियर मेम्बर रो.संग्राम शेवरे (बापू) यांचा मुलगा भार्गव याच्या लग्नानिमित्त सर्व क्लब मॅम्बर सहकुटुंब उपस्थित राहिले.



डिसेंबर २०२४ या महिन्याची BOD दिनांक २९ डिसेंबर रोजी हॉटेल शबरी येथे घेण्यात आली.इजऊमधील विषय खालीलप्रमाणे.

- १) मागील महिन्याच्या BOD मधील विषय वाचून दाखवले.
- २) डिसेंबर महिन्यातील झालेल्या प्रोजेक्ट संदर्भात माहिती दिली.
- ३) क्लबच्या मोठ्या हॉलमध्ये क्लबमॅम्बर व फॅमिली यांच्यासाठी सकाळी ७.३० ते ९.०० या वेळेत योगा क्लास सुरू केला.
- ४) रामचंद्र महाडिक हायस्कूल शिरोली (पुलाची) येथे वार्षिक क्रीडा स्पर्धेच्या उदघाटनासाठी क्लब प्रेसिडेंट संजय भगत हजर राहिले व विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले व शाळेविषयी माहिती घेतली.तसेच शाळेकडूनही क्लबकडे मदतीची मागणी करण्यात आली.
- ५) रोटरी क्लब ऑफ कोल्हापूर सेंट्रल पुरस्कृत रोटरी ग्राम सेवा केंद्र कपिलेश्वरचा इन्स्टॉलेशन कार्यक्रम १० डिसेंबर रोजी घेण्यात आला.सदर कार्यक्रमाला प्रेसिडेंट संजय भगत व रो. आर. वाय. पाटील उपस्थित राहून मार्गदर्शन केले.
- ६) माजी आमदार संपतराव पवार पाटील माध्यमिक विद्यालय ,केळोशी या शाळेची रोटरी सेंट्रलकडे वेगवेगळे शालेय साहित्याची मागणी होती त्याप्रमाणे १९३००.०० रुपयांचे शालेय साहित्य व २५०००.०० रु.शाळेच्या इमारत कामासाठी १४ डिसेंबर रोजी शाळेला भेट देवून देण्यात आली.सदर मदतीसाठी रो.डॉ महादेव नरके सर यांनी १००००.००,रो.नरेश शिंगाडे यांनी १००००.००,रो.सागर चौगले यांनी ५०००.०० रु.रो डॉ.समीर कोतवाल यांनी ४०००.०० रु.रो.संजय भगत यांनी ५०००.०० रु.व क्लब फंड मधून १०३००.०० रु.अशी टोटल ४४३००.०० रुपयांची मदत करण्यात आली. सर्व देणगीदार मॅम्बर याचे आभार मानण्यात आले.
- ७) डिस्ट्रिक्ट ३१७० मधून महाराष्ट्र विभाग वेगळा करण्यासंदर्भातील ठराव माननीय डी जी यांना पाठवण्यात आला.
- ८) रोटरी क्लब ऑफ कोल्हापूर सेंट्रल पुरस्कृत रोटरी ग्राम सेवा केंद्र कसबा सांगाव यांच्या वतीने मोफत डोळे तपासणी शिबिर,रक्तदान शिबिर व दिवाळीतील किल्ला स्पर्धेचा बक्षीस वितरण कार्यक्रम २२ डिसेंबर रोजी घेण्यात आला.
- ९) राजर्षी छत्रपती शाहू रेल्वे स्टेशनला अपंगासाठी व्हील चेअर ची मागणी होती त्याप्रमाणे स्टेशन प्रमुख यांच्याकडे व्हीलचेअर देण्यात आल्या. सदर चेअर मोतीभाई दोषी फाउंडेशन यांच्याकडून क्लबला स्पॉन्सर करण्यात आल्या त्याबद्दल रो. राजूभाई दोषी यांचे आभार.
- १०) यावर्षीचे आरपीएल वेगळ्या फॉर्मॅटमध्ये घेण्याविषयी चर्चा झाली.
- ११) पुढील महिन्यात होणाऱ्या डिस्ट्रिक्ट कॉन्फरन्स साठी रजिस्ट्रेशन करण्यासंदर्भात सर्वांना आवाहन केले.
- १२) जानेवारीमध्ये महिलांच्यासाठी गोधडी प्रशिक्षण कार्यक्रम घेण्याचे ठरले. या प्रोजेक्टसाठी रो.बदाम पाटील यांची प्रोजेक्ट चेअरमन पदी निवड करण्यात आली.
- १३) डी. जी. नी डिझाईन केलेला करिअर मार्गदर्शन कार्यक्रम जानेवारीमध्ये घेण्याविषयी चर्चा झाली.व इव्हेंट चेअरमन रो. विशाल पाटील यांची निवड करण्यात आली.



। धर्मचिंतन ।

लेखक : डॉ. विश्वास सुतार, कोल्हापूर (९४२०३५३४५२)

‘धर्म ही अफूची गोळी आहे.’ हे कार्ल मार्क्सचे प्रसिद्ध विधान आहे. परंतु मार्क्सने म्हटलेले यापुढचे वाक्य फारसं प्रसिद्ध नाही. मार्क्स पुढे असे म्हणतो की, ‘चिकित्सा वा समिक्षेची सुरुवातच करायची झाली तर; ती धर्मापासून करायला हवी.’ यातील विरोधाभास असा की सांप्रतकाळी धर्माच्या चिकित्सेला कडाडून विरोधच होतो. धर्म हा लोकजीवनाचा आणि कमालीच्या संवेदनशील लोकभावनेचा विषय झाल्याने धर्माच्या चिकित्सेला खूपच मर्यादा आहेत. खूप कमी माणसे धर्माच्या चिकित्सेचे धाडस करतात. प्रबोधनकार ठाकरे, हमीद दलवाई, तर्कतीर्थ लक्ष्मणशास्त्री जोशी प्रभृतींनी धर्माची चिकित्सा केली आहे. ‘हिंदूधर्माची चिकित्सा’ हा तर्कतीर्थाचा समीक्षा ग्रंथ अभ्यासपूर्ण आहे. भारतरत्न डॉ. पा. वा. काणे यांनी The History of Religion (मराठी अनुवाद- धर्मशास्त्राचा इतिहास) हा बृहद ग्रंथ इंग्रजीत दोन खंडात लिहून मोठी कामगिरी बजावली आहे. या महत्कार्यासाठी भारत सरकारने त्यांना ‘भारतरत्न’ सन्मानाने गौरविले आहे. तदर्थ प्रत्येक माणसाच्या जीवनाचा अविभाज्य घटक ठरलेल्या ‘धर्म’ कल्पनेविषयी जाणून घेणे प्रस्तुत ठरेल.

धर्म ही संकल्पना व्यक्ती आणि समाज अशा दोन पातळ्यांवर चालते. व्यक्तीचा विचार करायचा झाले; तर आपले सकल कर्म आणि सकल चिंतन म्हणजेच धर्म. विहित कामांवरील आपली निष्ठा आणि आपली विवेकबुद्धी म्हणजेच आपला जीवनधर्म. आपले रोजचे जीवन हेच आपले मंदिर आणि हाच आपला धर्म व्हावा. अखिल जगताचे कल्याण व्हावे ही वृत्ती म्हणजे मानवता धर्म. अशा व्यक्तींचा समूह समाजधर्मात अपेक्षित आहे.

समाज सुरक्षित राहावा, त्याचे जीवनव्यवहार शिस्तबद्ध व्हावेत म्हणून धर्माचा उदय झाला. जगातल्या विविध धर्मांनी यासाठी मानवी नीतीमूल्यांचे अवधारण केले, ही गोष्ट व्यक्ती आणि समाज या दोन्हीसाठी उपकारक आणि कल्याणप्रद ठरते. माणसाने सत्य आणि प्रेमाने बोलावे, माणसाशी माणसाप्रमाणे वागावे, मोठ्यांची आज्ञा पाळावी ही शिकवण कोणत्या एका धर्माची नाही; तर ती नीतीची आहे. ती धर्माची असती तर धर्माधर्मात संघर्ष, विषमता आणि स्त्रियांना हीन लेखणे झाले नसते. म्हणून मी तुम्हाला सांगेन – धर्म ही व्यवस्था आहे; तर नीती हे मूल्य आहे. नीतीत धर्म असतो, मात्र धर्मात नीती असतेच असे नाही. धर्मात नीती असावीच असा आमचा आग्रह मात्र आहे.

धर्म माणसाने निर्माण केले ती जगण्याची आचारसंहिता म्हणून. माणसाला वैयक्तिक आणि सामाजिक जीवनात धर्म महत्त्वाचा आधार वाटतो. तो अंगिकारला की जीवनाची इतिश्री झाली, असे माणसाला वाटते. कोणत्याही धर्माच्या शास्त्रांमध्ये दोन घटक प्रामुख्याने अंतर्भूत असतात. पहिला घटक म्हणजे धर्माचे तत्त्वज्ञान. हा घटक वैचारिक असतो. या अंतर्गत आदर्श अशा मानवतावादी मूल्यांच्या आचरणाचे आणि समाज व्यवहाररचनेचे सविस्तर स्पष्टीकरण दिलेले असते. लौकिक आणि अलौकिक अशा दोन्ही स्थितीतील मानवी जीवनाचे वर्णन धर्माच्या तत्त्वज्ञानात आढळते. सामान्यजनांस हा घटक समजून घेण्यास आवश्यक आहे असे वाटत नाही. त्यामुळेच बहुसंख्य लोकांनी आपल्या धर्माचे धर्मग्रंथ वाचायचे कष्टच घेतलेले नसतात. त्यांचा जयजयकार ते जरूर करतील; परंतु वाचून समजून घेणे आणि त्यानुसार आचरण करणे त्यांना कष्टप्रद वाटते. उदरनिर्वाहाचे साधन आणि मनोरंजन हे त्यांना यापुढे प्राधान्याचे आणि सोपे वाटते.

धर्मशास्त्रांतर्गत येणारा दुसरा घटक म्हणजे विधी-निषेध. कोणत्या गोष्टी कराव्या आणि कोणत्या गोष्टी टाळाव्यात. तसेच करावयाच्या विधी कोणत्या पद्धतीने कराव्यात, त्यातून होणारे फायदे- तोटे याचे विवेचन या घटकामध्ये केले जाते. यातूनच अनेक कर्मकांडांची निर्मिती झाली आहे. बहुसंख्य समाजाला योग्य-अयोग्य विचार करण्यापेक्षा कर्मकांड करणे अधिक सुलभ वाटते. धर्माच्या वेगवेगळ्या विधी, चालीरीती, परंपरा निर्माण झाल्या. त्यांचे संक्रमण पिढ्यान्पिढ्या होत आले आहे. यामध्ये अनेक इष्ट आणि अनिष्ट प्रथा, परंपरा दिसून येतात. अनेक चालीरीती, परंपरा अनिष्ट आहेत, हे उमगत असूनही धर्माच्या प्रबळ दबावाने आणि श्रद्धेच्या प्रभावाने त्या चालूच राहतात. समाज जागृतीसाठी मात्र अनेक सामाजिक आणि विवेकी कार्यकर्ते आपले आयुष्य झिजवतात. प्रसंगी मरण पत्करतात.

वर्तमानात दुर्दैवाने धर्मव्यवस्था उग्ररूप धारण करीत असून धर्माधर्मेमुळे समाज असुरक्षिततेकडे जाण्याची भीती निर्माण होत आहे. १९ व्या शतकात कार्ल मार्क्सने ‘धर्म म्हणजे अफूची गोळी’ असे म्हटले आहे. ज्ञान- विज्ञानाच्या २१ व्या शतकातही ही गोळी अद्याप माणसांना गुंगीत ठेवते, याचे कोडे सुटत नाही. जगातल्या सर्वच धर्मांचे पुरस्कर्ते आणि अनुयायी धर्मावर श्रद्धा ठेवावी, असे सांगतात. श्रद्धा ठेवली की प्रश्न सुटतात असे त्यांचे म्हणणे असते. आपला धर्म तर्कशुद्ध आहे, असा दावा धर्माची बाजू घेणाऱ्यांचा असतो. शंका घेणाऱ्यांचा प्रश्न ‘काय’ आणि ‘कसे’ असावा, हे त्यांना मान्य आहे. परंतु तो ‘का’ असा नसावा हा त्यांचा दुराग्रह असतो. विभिन्न धर्मांच्या संघर्षांमुळे प्रार्थना स्थळातील धर्म रस्त्यांवर येतोय. धर्माचा रंग आणि जातीचा रोग समाजात slow poisoning चे काम करीत आहे. शहाण्या लोकांनी वेळीच सावध होऊन स्वतःचा आणि समाजाचा जीवनधर्म नीतीमूल्यांनी विकसित करायला हवा.

कबीर म्हणतात, ‘पोथी पढि-पढि जग मुआ, पंडित भया न कोय, ढाई आखर प्रेम का, पढे सो पंडित होय।

हीच गोष्ट साने गुरुजी अत्यंत सोप्या शब्दांत अशी सांगतात –

‘खरा तो एकही धर्म, जगाला प्रेम अपावे.’ साने गुरुजींचे हे गीत आचरणात आणण्यातच जीवनधर्माची खरी गुरुकिल्ली आहे.

‘सत्य तोचि धर्म, असत्य अधर्म’ असे महात्मा बसवण्णा म्हणतात. तात्पर्य; जिथे प्रेम आणि सत्य, तिथे धर्म; अन्यथा अधर्म !

घराला स्पर्श कळतात ?

* राहत्या घराला चार-आठ दिवसांसाठी कुलूप लावून जाताना जरा जीवावरच येतं. एक हुरहूर वाटते बंद दाराकडे बघून निरोप देताना. मग मनातल्या मनात आपणच घराला सांगतो, येतो परत आठ दिवसांत तोवर सांभाळ रे बाबा.. तेव्हा घर ही उदासल्यासारखं भासतं.

मग कधी कधी आठ दिवसांचे आणखी चार एक दिवस जास्तीचे घेऊन आपण जेव्हा परततो आणि आपल्या घराच्या दरवाजा समोर उभे राहतो, त्या वेळचे समाधान काही वेगळेच असते. प्रवासाचा अर्धा क्षीण नाहीसा होतो.

पण बहुधा वाट पाहून घर जरा रुसलेलं असतं. दार उघडल्यानंतर घराचं हिरमुसलेपण जागोजागी जाणवतं. मालुलतेची छाया पसरलेली असते. आळसावलेले, रुक्ष, निर्जीव घर भासत. जाताना बदललेले कपडे, गडबडीत न विसळलेल्या कपड्या, वह्यापुस्तकं, खेळण्यांचा पसारा, आरशावर एक धुळीचा बारीक थर चढलेला असतो. रोजचीच फरशी डोळ्यांना अन् पायांना वेगळीच लागते, फ्रीज उघडल्यावर उरल्या सुरल्या भाज्या, कढीपत्ता, कोथिंबीर, टोमॅटो येणारा दर्प. सिंक वॉश-बेसिन बाथरूम सुकून गेलेले असतात. वाट पाहून घराच्या छताचा जीव त्याला टांगलेल्या फॅन सारखाच टांगणीला लागलेला असतो. भरीस भर म्हणून प्रवासातून आणलेल्या बॅगा व सामान हॉलमध्येच अंग पसरून बसलेलं असतं.

आता सांगा बरं, घर कसं रुसणार नाही!

रुसलेल्या रागावलेल्या घराला मग ती आवरायला घेते, मलूल झालेल्या तुळस, मोगरी, गुलाबाच्या रोपट्यांना न्हाऊ घातलं जातं, इतके दिवस अंधार पांघरून बसलेल्या खिडक्यांचे पडदे सरकून दूर होतात आणि श्वास कोंडलेल्या घराला ताज्या हवेच्या झुळुकीने हायसं वाटते.

दोन तीन तासांत सारं काही जाग्यावर पोहचत, ती भरभर तिच्या लाडक्या घराला पुन्हा देखणं करते. गोंजारते.. त्याला त्याचं घरपण पुन्हा बहाल करते. घराच्या डोक्यावरून मायेचा हात फिरवते.. त्या ओळखीच्या स्पर्शाने मग मरगळलेलं घरही विरघळतं अन् सुखावून खुदकन हसू लागतं. घराला स्पर्श कळतात??? हो कळतात!! त्याला आपली माणसेही कळतात. आपली सुखदुःखंही त्याला ठाऊक असतात. आठवून पहा, काही आनंदाश्रू, काही हुंदके, दुःखाचे कढ कधीकधी फक्त घरच्या भिंतींनाच माहिती असतात. तर अशा आवरलेल्या घराला मग हातात चहाचा कप घेऊन थोडी दमलेली ती समाधानाने न्याहाळत दोन घटका बसते, तेव्हा लाडात आलेल तीच घर तिच्याकडे पाहत हसत !!! तिलाही मनात वाटतं, कोणाची दृष्ट न लागो...! शेवटी बाईच घराची आई असते...!!



Two Wheels, One Journey: A Lifetime of Riding, Passion, and Brotherhood

by Rider and Rtn. Rajesh Vora, Kolhapur

It all started when I was just 13. The first time I rode my dad's Lambretta, I felt a surge of freedom I couldn't quite explain. The wind whipping by, the hum of the engine, and the open road ahead—it was a moment that would shape my life forever. Little did I know, that exhilarating experience would ignite a passion for motorcycling that would fuel me for decades to come. From Luna to Suzuki AX 100: The Spark of Adventure My first bike was a humble Luna, followed by the iconic TVS 50—tiny machines that ignited my interest but never truly satisfied the need for speed. Then came the Suzuki AX 100, my first real bike. The moment I felt the power beneath me, shifting gears and zooming down the road, everything changed. It wasn't just a bike anymore—it was freedom, adventure, and possibility rolled into one.



Exploring Every Brand: A World of Bikes

As I grew older and my skills improved, I became less of a rider and more of an explorer. I set out to discover what the world of motorcycles had to offer. Over the years, I've been lucky to ride almost every major brand—each one bringing its own flavour to the road. Royal Enfield quickly became my favourite. My first one is still fresh in my memory, and since then, I've ridden nearly 15 different Enfield models—from the rugged Bullet to the modern Himalayan. Along the way, I've ridden everything from Kinetic and LML Vespa to Bajaj, Hero Honda, and Jawa. Each bike has its own story and charm, but the Royal Enfield, with its deep roar and classic design, will always have a special place in my heart.

A Global Ride: The World's Best Bikes -

My journey took off with a deep dive into the world's best brands. The first international bike I ever rode was a Suzuki, and that sparked a whirlwind adventure across some of the finest motorcycles on the planet. From the raw power of Harley-Davidson to the precision engineering of Ducati, each ride added a new dimension to my passion. Honda, Yamaha, Kawasaki, Triumph Thunderstorm 1700 CC—every brand left its mark. My latest addition? A BMW GS 850 Adventure, marking the 26th bike in my ever-growing collection in my riding journey.

600,000 Kilometers: Riding Across India and Beyond

Motorcycling has opened doors to the world in ways I never expected. Over the years, I've ridden more than 600,000 Kilometers across India, soaking in the landscapes, cultures, and people. The roads have taught me more about my country than any book could. And it hasn't been limited to India—I've had the chance to ride in the UK too, experiencing a different kind of freedom on their roads.

A Journey of Love and Wheels: Riding with Rachana Vora

One of the best parts? Sharing it all with my spouse, Rachana Vora, who's been riding beside me for over 40 years. It's rare to find someone who not only supports your passion but completely shares it. Together, we've forged countless memories on two wheels—exploring new roads, feeling the wind in our faces, and enjoying the freedom of the ride. Our journey has been one of adventure, connection, and the kind of partnership that only the open road can foster.

The Unbreakable Bond of Riders : A Brotherhood Beyond Age

One of the most beautiful aspects of motorcycling is the bond we share—a brotherhood that knows no age or boundaries. Whether we're seasoned riders or newcomers, there's an unspoken understanding of the freedom and thrill of being on two wheels. We are a family, always ready to lend a hand, share a story, or simply enjoy the ride together.

As a Rotary member, I often ask, Will it build goodwill and better friendships? The answer is yes. Much like Rotary, motorcycling fosters connections that transcend differences, creating lasting bonds and friendships built on mutual respect, trust, and shared passion. Every ride is an opportunity to strengthen those ties and build a stronger, more united community.

Riding is Meditation:

A Journey Within For me, riding is not just a journey—it is meditation in motion. When I'm on the bike, especially with the open road stretching before me, it's as if time slows down. It's just me, the machine, and the road—nothing else matters. Every twist of the throttle, every curve of the wheel demands my full presence, pulling me deeper into the moment. In those fleeting seconds, the world around me fades, and I become part of the rhythm of the ride. Motorcycling has taught me to savour the journey itself, to embrace the freedom of each mile, not merely the destination. It's one of the purest ways I know to clear my mind, to let go of the noise that clutters the soul. There are no calls, no messages, no rush—only the roar of the engine, the wind that whispers across my face, and the steady beat of the road beneath me. This is the freedom I seek—the stillness in motion, the peace that comes when the world falls away, leaving only the ride.

Safety First: Gear Up for Every Ride

While I believe deeply in the meditative qualities of motorcycling, I never take safety for granted. No matter how familiar the road or how experienced the rider, safety gear is essential. A good helmet, protective jacket, gloves—these aren't just accessories; they're life-saving equipment. I always remind fellow riders: gear up, not just for yourself but for your loved ones who are waiting at home. The road can be unpredictable, but with the right protection, you can ride with confidence and peace of mind.

Riding at 65: The Passion Never Fades

At 65, I'm still on the road, averaging around 30 rides a year. A few years ago, I underwent bypass surgery—a humbling reminder of life's fragility. Yet, it only deepened my resolve to continue doing what I love. The passion for motorcycles hasn't waned; if anything, it's stronger than ever. The heart may have faced its challenges, but the love for the open road remains as vibrant as it was in my youth. Every ride feels as fresh as my first. There's something timeless about the bond between a rider and their bike—it doesn't age, nor does it fade. The roar of the engine, the rush of a twisty road, the simple joy of a long ride—all of it still stirs the same excitement and sense of freedom in me as it did when I was a teenager. I'm incredibly fortunate to have lived this passion for so many years, and even more grateful for every mile ridden, every bike I've owned, and every road I've taken. Each journey is a reminder of the joy of living, and I carry that with me, no matter how many miles I've left to ride.





The Golden Rule: "Four Wheels Move the Body, Two Wheels Move the Soul"

There's a saying I live by: "Four wheels move the body; two wheels move the soul." It's the perfect way to sum up my journey. Riding is not just about getting from one place to another—it's about feeling alive, feeling free, and connecting with the world in a way no other activity can.

A Message to Fellow Riders

To every rider out there—young or old—Godspeed. May your journeys be full of adventure, and may the winds always be at your back. Keep riding, keep exploring, and most importantly, keep living your passion. As long as I'm able, I'll be on the road, embracing every twist and turn with open arms. Ride safe, ride far, and let the road guide you to your next great adventure.

My Recent
Riding Pal

**BMW GS 850
ADVENTURE**

